

Sedím v kanceláři už po pracovní době a venku nesněží, i když by mohlo. Je totiž leden, obloha ocelově šedá a suché mrazy. Venku jezdí auta do poloviny bílá od soli, kterou vydatně cestáři chrlí ze svých obrněných aut a po chodnících šengenského prostoru se potácí postnovoroční chodci, pravděpodobně zasaženi tou depresí. Nejraději bych byl někde jinde. Ale sáhám do šuplíku a popaměti vložím disk do přehrávače. Čekám. Miluji tu chvíličku mezi zmáčknutím play a prvními tóny neznámé desky. Chvilé napětí - a je to tam, první tóny podpořily mou chuť poslouchat dále.

V loňském roce (2007) vydalo zlínské hudební uskupení **PASS** nosič s názvem "*Někde jinde*". Kdo patří k pozornému Zahradnímu obecenstvu, určitě mu neuniklo, že ve stejném roce kapela prošla konkurzem a byla shledána vhodnou pro

soutěžní klání o Krtka. Já jsem z jejího vystoupení bohužel slyšel jen poslední písničku, která mě ale zaujala, a proto jsem byl na tuto nahrávku hodně zvědavý.

Šestičlenná kapela hrající ve složení kytary-mandolína (Kamil Hric), kytara (Petr Hubík), baskytara (Vladimír Holomek), klávesy (Radka Barboříková), perkuse (Jiří Holeček) a bicí (Roman Gerža) zní od prvních tónů sebejistě a písnička za písničkou pěkně odsýpá. První poslech jsem měl za sebou velmi rychle, písničky mají rockový kabátek, ale zní neagresivně, (což pro milovníky tzv. hudebních kulis je dobrá zpráva, a možná i pro ty, kteří potřebují zahnat nějakou tu novoroční depresi). Na desce se kromě uvedených objeví i další hostující nástroje, které rozhodně nahrávce prospěly: saxofon (Leo Hanuš), dobro a foukací harmonika (Tomáš Kovalčík).

CD obsahuje jedenáct písní s celkovým časem těsně pod 40 minut. Autorem veškeré hudby je kapelník, zpěvák a hlavní motor kapely Kamil Hric, který napsal i většinu textů. (Dalšími autory textů jsou J. Dědeček, S. Silverstein, E. Kastner a J. Kainar) Téměř všechny písně jsou o obecných vztazích nás ke druhým, případně nás k věcem a jejich intenzitě či poezii prožívání vztahové reality, ke které můžeme snadno najít paralely ve svých vlastních životech.

Deska působí zvukově velmi kompaktně a nevím, jestli bych dokázal definovat cílovou skupinu, pro kterou je směřována. Mám pocit, že obsahuje mnoho potenciálních hitů, které si dokážu představit, že uslyším z toho či onoho rádia. Posluchačská obec by tedy mohla být velmi široká i s přihlédnutím k tomu, že se kapela pohybuje v prostoru mezi žánry folk-rock-blues-country.

Zlínský PASS je dávno někde jinde

Napsal uživatel Dušan Trličík
Středa, 16 Leden 2008 04:00

Zklamání budou ale asi hledači stále nových hudebních projevů. Do těchto vod totiž hudba zlínského Passu nesměřuje.

Na obalu desky, který je řešen velmi jednoduše a graficky velmi úsporně, najdete všechny základní informace o muzikantech, seznam písní i kontaktní údaje. Bohužel jsem zde nenašel texty písní, které si vždycky rád přečtu.

Kapela se na převážně lokální hudební scéně pohybuje již téměř jednu dekádu a kromě festivalů i samostatných koncertů je můžeme nyní uslyšet i v divadle. V současnosti uvažuje také o "tiché" klubové variantě svého hraní, což jí jistě otevře cestu i do menších klubů. Zdá se tedy, že od předcházejících nahrávacích počinů (**Černé labutě** (2003), **Po sezóně** (2003)) je opravdu již "Někde jinde". Je to dobře a jejich sázka na jistotu nemusí být vůbec špatnou volbou. Osobně mám ze současné podoby kapely velmi dobrý pocit a přeju jí, aby se více prosadila v našem převážně nepřejícím a nehostinném mediálním prostoru.